

حزب کمونیست کارگری حکمتیست (خط رسمی)
Worker-communist Party Hekmatist
hekmatist.com

حزب کمونیست کارگری - حکمتیست (خط رسمی)

hekmatist.com

هفتگی ۳۳۶

۳ دسامبر ۲۰۲۰ - ۱۳ آذر ۱۳۹۹
پنجشنبه ها منتشر میشود

مردمی که راه نجات خود را می یابند

آذر مدرسی

ایروزها مردم در ایران یکی از سخت ترین و سیاه ترین روزهای زندگی خود را می گذرانند. ظاهرا طاعون سیاه حاکمیت اسلامی و خفقان و استبداد، فقر، فلاکت، بیکاری، سیل، زلزله و ... کافی نبود و بحران کرونا باید سایه سیاه خود را بر جامعه می انداخت.

ظاهرا ویروس مرگبار کرونا برای حاکمیت جهل و ارتجاعی جمهوری اسلامی نعمتی بود برای ادامه حیات، برای عقب راندن لشکر محرومان و آزادیخواهان، برای از پا در آوردن طبقه کارگر معترض و میلیونها نفری که رژه دپروزشان در شهرهای مختلف ایران زمین را زیر پایشان به لرزه در آورده بودند. ظاهرا سایه سیاه کرونا بر دنیا و تلفات هزاران نفره آن در جهان باید خفت زندگی تحت حاکمیت جمهوری اسلامی را کم رنگ و رضایت به جهنم رژیم اسلامی را دامن میزد و تلاش برای مقابله با این نظام و نجات از این مشقت را برای سالها عقب میراند. ظاهرا قرار بود زیر سایه کرونا، مردم هراسان از مرگ «دستشان به کلاه خود باشد»!

«ظاهرا»ها و «باید»هایی که نشان داد این نظام علیرغم جهل سال مقابله روزانه و رودرو با این مردم، هنوز ظرفیت بالای انسانیت شان، عمق همبستگی انسانی شان، عشق به همنوع و مهمتر از همه اعتماد به همین ظرفیتهای انسانی خود، اعتماد به قدرت متحد و همبسته خود و بالاخره امید و اعتماد به اینکه دنیایی بهتر را میشود و میتوان ساخت، را نشان داده اند. نشان داد سران حاکمیت به عمق سیاهی دنیایی که برای میلیونها انسان اسیر در این مملکت ساخته اند، به عمق نفرت مردم از این دنیای دست سازشان و از امید و اعتماد به نفس و عزم زندانیان برای خلاصی از زندان این نظام و دستیابی به آزادی پی نبرده اند. اینها هنوز به عمق این واقعیت که مردم محروم و طبقه کارگر مدتها است برای ادامه حیات و یک زندگی انسانی، برای رفاه و دفاع از امنیت خود، چه در مقابل طاعون جمهوری اسلامی و چه در مقابل با طاعون کرونا، فقط و فقط به نیروی خود متکی اند.

آموزگاری که برای تضمین تدریس دانش آموزان هر روز مسیر طولانی را طی میکند، معلمی که از حقوق ناچیز خود وسائل مورد نیاز دانش آموزان را تهیه میکند، پرستارانی که ساعتها در کنار مبتلایان به کرونا به سر میزنند و جان خود را از دست میدهند، آموزگارانی که کنار جاده ها، دامنه کوهها و دشت ها را به مدرسه تبدیل کرده اند، مردمی که نان سفره خود را با دیگران سهیم میشوند، جوانانی که با کمترین امکانات داوطلبانه کمک رسانی بهداشتی، غذایی و ... را در شهر و محله خود سازمان میدهند و از زندگی صدها هزار نفر در شهر خود حفاظت میکنند، ... صفحه ۲

۱۶ آذر پرچم برابری طلبی بر فراز دانشگاه

اطلاعیه حزب حکمتیست (خط رسمی)

دست تروریستها از آینده مردم ایران کوتاه!

اطلاعیه حزب حکمتیست (خط رسمی)

بحران سیاسی در فرانسه

فواد عبداللہی

روز شنبه ۲۸ نوامبر صدها هزار نفر از مردم فرانسه علیه تصویب «قانون امنیتی جدید» به توسط دولت مکرون به خیابانها آمدند و با اعتراض متحدانه خود مانع تصویب این قانون شدند. روز بعد دولت اعلام کرد که پیشنویس این قانون را کنار گذاشته است. این لایحه که توسط شورای ملی در اوایل ماه نوامبر تصویب شده بود اگرچه هنوز به تصویب سنا نیاز داشت اما با دخالت متحدانه مردم فرانسه در اعتراضات روز شنبه به بایگانی سپرده شد. لغو این قانون بدون دخالت وسیع توده های مردم فرانسه در روز شنبه، رویدادی که برای دولت مکرون یاده آور روزهای سخت «شنبه های اعتراض» و حضور گسترده جلیقه زردها در خیابانهای شهرهای مختلف فرانسه بود، هرگز عملی نمی شد. گفته می شود تنها در مرکز شهر پاریس حدود ۴۶ هزار نفر در اعتراض به این قانون به سوی میدان باستیل به راهپیمایی پرداخته اند. بر اساس اخبار منتشر شده از سوی سازماندهندگان این اعتراضات و همچنین اتحادیه روزنامه نگاران فرانسه، صدها نفر در این اعتراضات مورد ضرب و شتم پلیس واقع شده اند. بر اساس قانون جدید، قرار بود که انتشار گزارشها و تصاویر از سرکوب مردم توسط دستگاه پلیس جرم محسوب شود و دولت برای هرکسی که به انتشار چنین گزارشهایی اقدام کند یک سال زندان یا پرداخت ۴۵ هزار یورو جریمه پیش بینی کرده بود... صفحه ۲

دروگان گیری از شهروندان موقوف!

اطلاعیه حزب حکمتیست (خط رسمی)

اعتراضات در سلیمانیه - کردستان عراق

اطلاعیه دفتر کردستان حزب حکمتیست (خط رسمی)

آزادی برابری حکومت کارگری

۱۶ آذر

پرچم برابری طلبی بر فراز دانشگاه

سال گذشته سالی پرتلاطم برای جنبش آزادیخواهانه و برابری طلبانه در جامعه ایران بود. دوره جنگ و جدال و مقابله علنی و آشکار دو صف طبقاتی کارگر و بورژوا، دوره جدالهای سیاسی و طبقاتی بی توهم تر در جامعه ایران بود. این جدال در چند سال گذشته از هر زاویه ای برای طبقه کارگر و صف آزادیخواهان و برابری طلبان و بعلاوه برای بورژوازی ایران از حاکمان بر جامعه تا نیروها و جریانات اپوزیسیون راست و چپ بورژوازی، تعیین کننده بود. جدالهای تاریخی و طبقاتی در این دوره بیش از هر زمانی حول دو قطب کار و سرمایه، حول مقابله با تعرض بورژوازی ایران و جمهوری اسلامی به معیشت مردم و مقابله کارگران و دفاع آنها از معیشت خود و از حرمت و کرامت خود، قطبی شد.

کشمکشهای سال گذشته مهر خیزش دیماه ۹۶، آبان ۹۸ و جنبش محرومان برای نان، بهبود زندگی و علیه توحش و بربریت جمهوری اسلامی را بر خود داشت.

سالی که شاهد مرگ و میر و کشتار وسیع مردم بدلیل کرونا و بی مسئولیتی کامل حاکمیت در مقابل جامعه بودیم، دوره ای که فشار اقتصادی، گرانی، بیکاری و فقر بیش از هر زمان اکثریت عظیم جامعه را تحت فشار گذاشت. سالی که شاهد وسیعترین اعتصابات کارگری در تاریخ حاکمیت جمهوری اسلامی برای بهبود زندگی و علیه افسارگسیختگی سرمایه داران و دولتشان بودیم.

اعتراضات دانشجویی طی این چند سال، مستقل از دامنه و سطح آن، رنگ این جدال را بر خود داشت. این دو صف و این جدال طبقاتی در دانشگاه توسط صف کمونیستهای طبقه کارگر در مقابل شاخه

های مختلف جنبشهای بورژوازی از نهادهای دانشجویی پرو- جمهوری اسلامی تا لیبرالها و جریانات ناسیونالیستی و قومی و... پیش برده شد و به تقابل هایی شکل داد که در ۱۶ آذر هر سال در تجمعات مختلف خودنمایی میکرد.

دانشگاه سنگرمهمی برای جنبش سوسیالیستی طبقه کارگر است. جنبش دانشجویی در دوره ای در دهه ۸۰ و با عروج «دانشجویان آزادیخواه و برابری طلب» رنگ جنبش برابری طلبانه طبقه کارگر را بر خود داشت و توجه و سمپاتی جامعه را در ابعاد وسیع به خود جلب کرد. دوره ای که مانند دوره کنونی، کل ارتجاع، از حاکم تا اپوزیسیون، خطر کمونیسم و جنبش سوسیالیستی طبقه کارگر را با پوست و گوشت خود حس کرد و علیه آن بسیج شد. اما سرکوب و تلاش در عقب راندن چپ و کمونیسم و تبدیل دانشگاه به سنگر جنبشهای ارتجاعی سبز و بنفش به سرعت سیر نزولی خود را طی کرد و دانشگاهها دوباره به تسخیر دانشجویان چپ و کمونیست در آمده و فریاد «دانشگاه سنگر دفاع از آزادی، دفاع از کارگر» در ۱۶ آذرها و اعتراضات دانشجویی طنین انداخت.

اعتراضات امروز در دانشگاهها کماکان مهر جنب و جوش کمونیستهای دهه ۸۰ را بر خود دارد. سنت آن دوره، سطح توقعات داب، پرچم و افق برابری طلبانه و رابطه

مردمی که راه نجات خود را ...

زنان و مردانی که داوطلبانه وسائل بهداشتی و ایمنی را تولید و در میان مردم محروم توزیع میکنند، مردمی که صدها شبکه کمک رسانی مواد غذایی و بهداشتی به مناطق محروم را بوجود آورده اند و هزاران نمونه دیگر از زنجیره انسانی که زیر سایه سیاه اختناق و کرونا در این جامعه شکل گرفته و میگردد، گوشه کوچکی از این انساندوستی عمیق، از این امید به آینده و از این تلاش مشترک، امروز در شکلی دیگر، علیه ارتجاع جمهوری اسلامی و کرونا را به نمایش میگذارد. نشان میدهد که نمیتوان امید به آینده و تلاش برای ساختن آنرا زیر

اعتراضات نسل جوان و جنبش کارگری و درک و توقع از نقش و رسالت دانشجویان چپ و کمونیسم در دانشگاه، امروز هم بر اساس آن دوره ارزیابی و سبک و سنگین میشود. هنوز دانشجویان آزادیخواه و برابری طلب قطبنمای تحرک چپ و سوسیالیستی در دانشگاهها هستند. امروز با قطبی شدن فضا و عرض اندام طبقه کارگر و عروج رهبران این طبقه، با تجربه های گرانمای این دوره مبارزات کارگری از هفت تپه و فولاد تا متاخرترین اعتراضات در نفت و پتروشیمی ها و ترانسپورت، بار دیگر عدالتخواهی کارگری و جنبش سوسیالیستی این طبقه از جمله در مراکز تحصیلی و دانشگاهی نمایان شده است. امروز جامعه با اعتماد و امید به طبقه کارگر، به سوسیالیستهای این طبقه و به افق و آرمانهای برابری طلبانه و ضد کاپیتالیستی این جنبش و دخالت آگاهانه آن در تحولات سیاسی ایران چشم دوخته است.

دانشجویان کمونیست!

جامعه ایران آبستت تحولات سیاسی و اجتماعی عظیمی است. خیزشهای دیماه و آبان ماه، نطفه های اولیه انفجار نفرت عظیم و تلنبار شده کارگران و محرومین جامعه بود. جمهوری اسلامی جواب و راه حل و افق روشنی در مقابل خود ندارد. اپوزیسیون راست و کل صف ارتجاع، تحت نام و عناوین مختلف، چه در قالب

جریانات درون حکومتی و چه جنبشهای راست و ناسیونالیستی، چه جریانات قومی - مذهبی، علیه رهایی سوسیالیستی جامعه به رهبری طبقه کارگر و کمونیستها صف بسته اند و مردم تشنه آزادی چشم امید به عدالتخواهی کارگری که از جمله در دانشگاهها ریشه دوانده، بسته اند. شبیح کمونیسم این طبقه یک بار دیگر همه را به تکاپو انداخته است.

رققا!

این دوره میتواند دوره عروج سازمانیافته طبقه کارگر با سیاست و افق رهایی بخش جامعه باشد. دانشگاه سنگرمهمی در این جدال طبقاتی است و نقش و دخالت آگاهانه

شما تعیین کننده است. کمونیستها وظیفه اتحاد نسل جوان و تحصیل کرده طبقه کارگر در مراکز تحصیلی را به عهده دارند. دانشجویان آزادیخواه به رهبری کمونیستها در دانشگاه میتوانند به عنوان یک ستون و تکیه گاه اتحاد در صفوف طبقه کارگر، علیه فقر و محرومیت به میدان بیایند، خود را سازمان دهند و خود را تکثیر کنند. میتوان یکبار دیگر با تسخیر دانشگاه، با به هم بافتن آزادیخواهان، با تنگ کردن میدان به نهادهای دانشجویی حکومتی، با افشای حاشیه ای کردن محافل راست و لیبرال، ضد کمونیست و جریانات عقب مانده ناسیونالیستی و قومی، فضای جامعه را تغییر داد. این دوره، دوره عروج جنبش ما است و این جنبش باید در اشکال مختلف، در جمع و محافل کمونیستی تا سازمانهای توده ای، خود را برای جدالهای آتی سازمان داده و آماده کند. دانشگاه باید یک بار دیگر پرچم جنبش آزادیخواهانه و برابری طلبانه طبقه کارگر را بلند کند و این وظیفه مهم بر عهده شما رققا است.

حزب کمونیست کارگری - حکمتیست (خط رسمی)

۱۳ آذر ۱۳۹۹ - ۳ دسامبر ۲۰۲۰

خاکستر کرونا خفه کرد. تا این لحظه جوانان، معلمان، پرستاران، کارگران در ایران نه فقط در جدال علیه کرونا بلکه در جدال با فضای رعب و هراسی که رژیم دامن مینزد، متحد تر و همبسته تر بیرون آمده اند. باید از امروز خود را برای دنیای پس از کرونا و جدالهای آن آماده کرد.

جامعه ایران تشنه رفاه و آزادی است؛ تمام قوا و قدرت درونی این جامعه در حال بسیج شدن حول دستیابی به یک دنیای آزاد و سعادتمند است. هیچ نیرویی نمیتواند مانع میل عظیم میلیونها انسان به خوشبختی و رهایی باشد؛ نطفه های دنیایی دیگر و شروعی دیگر از همین مقاومت و سنگربندی امروز جامعه در مقابل تهاهی تحمیل شده توسط حاکمان بسته میشود.

میان حقوق جهاشمول انسان، قانون اساسی دولت آتی شوراهاست

دست تروریستها از آینده مردم ایران کوتاه!

ترور یکی از مهمترین عناصر جمهوری اسلامی در برنامه موشکی و هسته‌ای و معاون وزارت دفاع و ارتش، یکبار دیگر و در ادامه ترور عناصر دیگر برنامه‌های هسته‌ای جمهوری اسلامی، سرها را به طرف دولت اسرائیل و موساد برگرداند. علیرغم سکوت دولت نتانیاهو، میدیای رسمی، اتاقهای فکری، دول و افکار عمومی به حق انگشت اتهام را به سوی دولت اسرائیل و موساد، سازمان امنیت این کشور، نشانه گرفته‌اند.

در توضیح هدف و بهانه این ترور از اهدافی چون «تحریک» جمهوری اسلامی، خدشه دار کردن پروسه مذاکرات احتمالی آمریکا و ایران و متشنج کردن فضا علیه «سازش» دولت بایدن با جمهوری اسلامی و نهایتاً ضربه زدن به برنامه‌های موشکی و هسته‌ای جمهوری اسلامی، نام برده میشود. قطعاً تروریسم دولتی دولت اسرائیل ادامه سیاست داغ نگاه داشتن بازار کشمکش و تشدید فشار بر جمهوری اسلامی است. اسرائیل اما با انکار به تروریسم دولتی خود نه فقط در پی تشدید کشمکش میان ایران و آمریکا و «ممانعت» از برنامه‌های موشکی و هسته‌ای جمهوری اسلامی، که در پی تثبیت موقعیت خود بعنوان نیرویی مقتدر با دستگاههای جاسوسی و تروریستی با قدرت، نه فقط در مقابل جمهوری اسلامی که در مقابل سایر دول منطقه‌ای از ترکیه تا عربستان است. دولت اسرائیل خود را برای تبدیل شدن به قدرت بلامنازع و طرف حساب بورژوازی عرب، در مقابل نفوذ فعلی جمهوری اسلامی، آماده میکند. سیاستی که یک وجه آن مذاکره و «دیپلماسی» است و وجه دیگر آن دامن زدن به تروریسم دولتی، کشتار مردم بیگناه فلسطین و نوار غزه و ... است.

اهداف طرفین در این جدال و کشمکش ارتجاعی، موقعیت و جایگاه تلفات و ترورشدگان و ... طرفین در این جنگ، کمترین تغییری در این واقعیت که این جدال، این دامن زدن به تروریسم رسمی و آشکار، این تهدیدات و نا امنی فضا و تشدید فضای امنیتی بویژه در ایران به مبارزه آزادیخواهان مردم علیه ارتجاع حاکم لطمه میزند تغییری نمیدهد.

جمهوری اسلامی در کنار تهدید به انتقام گیری در وقت خودش، همزمان با «اعتراف» به ناتوانی دستگاه امنیتی و اطلاعاتی خود در تقابل با ترور عناصر و عوامل خود، بر تقویت این دستگاه سرکوب تاکید میکند و اولین قربانیان این تقویت و «دفاع از امنیت کشور» نه موساد و دولت فاشیست اسرائیل، که فعالین اجتماعی، فعالین کارگری و زنان و مردان معترضی خواهند بود که برای خلاصی از جهنم موجود به پا خاسته‌اند. کمربندهای دستگاه سرکوب در درجه اول علیه طبقه کارگر و مردم آزادیخواه سفت خواهد شد.

این جدال، این تروریسم سازمان یافته دولتی، این رقابت بر سر تقویت موقعیت دولت صهیونیست اسرائیل، ترکیه و ... یا جمهوری فاشیست اسلامی، جدال ما نیست. آزادی و امنیت مردم، جنبش آزادیخواهی و طبقه کارگر در ایران، ترکیه، اسرائیل، عراق، سوریه، لبنان و ... منوط به عقب راندن این ارتجاع، از نوع اسلامی آن تا صهیونیستی یا ناسیونالیستی آن، در عقب راندن تروریسم دولتی این ارتجاع، است. این اولین قدم در دفاع از زندگی، امنیت و آسایش مردم در این منطقه به خون کشیده شده است. مقابله با این ارتجاع در هر شکل و نوع آن مقابله مشترک مردم به تنگ آمده از آن از تهران تا بیروت، از بغداد تا اورشلیم، از جده تا آنکارا است.

به زیر کشیدن ارتجاع حاکم در ایران، عراق، اسرائیل، عربستان، ترکیه و سوریه و ... کار مردم آزادیخواه و در راس آن طبقه کارگری است که نفرت از دولت «خودی» مانع دیدن مخاطرات دیگر و نقش سایر دول و نیروهای ارتجاعی در مقابله با آزادی، رفاه و امنیت خود نمیشود. باید علیه این تروریسم رسمی، دولتی و سازمان یافته متحده ایستاد. به زیر کشیدن ارتجاع اسلامی در ایران کار ما، جنبش آزادیخواهان و رادیکال طبقه کارگر و مردم محروم است. دست تروریستها از آینده مردم ایران کوتاه!

حزب کمونیست کارگری - حکمتیست (خط رسمی)

۳۰ نوامبر ۲۰۲۰ (۱۰ آذر ۱۳۹۹)

واقعیت اینست که امانوئل مکررون، بیش از این قادر نیست که در جایگاه «سانتو» و «راست میانه» در سیاست به بقاء خود ادامه دهد. قطعی شدن و آنتاگونیته شدن سیاست در جامعه فرانسه میان طبقه کارگر و بورژوازی، عملاً چرخش به سمت جبهه راست افراطی را به دولت و بورژوازی فرانسه دیکته می‌کند. مکررون، عیار این چرخش را با حمله به حقوق مدنی در جامعه می‌سنجد و می‌آزماید. اما جامعه فرانسه نشان داد که نه تنها ساکت و قربانی چنین آزمایشی نمی‌شود بلکه با مقاومت متحده خود، لگام راستگرایی در بالا را کشید. اوضاع نابسامان اقتصادی و معیشتی مردم و طبقه کارگر در فرانسه، اگرچه نیاز دولت کنونی و آتی فرانسه را به گردش به راست کامل الزامی کرده است، اما مردم فرانسه و طبقه کارگر با اعتراضات وسیع خود نشان دادند که چنین چرخشی برای بورژوازی فرانسه بها خواهد داشت!! برای بورژوازی فرانسه که تاریخی از قیام‌های کارگری و سرنگونی از تخت حاکمیت را چشیده است، تحرکات راست افراطی در بالا، زیادی نمایشی و مضحک‌اند؛ بویژه که امروز، بورژوازی چه در جهان و چه در خود فرانسه در پاسخ به معضلات اجتماعی بشر در قرن بیست و یکم سپر انداخته است و یک دوره حاد از بحران سیاسی - اقتصادی به همراه بیکارسازی‌های وسیع که با پاندمی کرونا به مراتب تشدید شده است را تجربه می‌کند.

از این نقطه نظر، فشار کم‌رشدن معیشت جاری روی زندگی طبقه کارگر با گزینش امنیتی کردن فضای سیاسی - اجتماعی فرانسه به توسط دولت، چیزی جز بازی با آتش نبود. این تعرض دولت که تا دیروز در شکل تصویب «افزایش سن بازنشستگی» و کسب سود بیشتر برای سرمایه خود را نشان می‌داد، امروز در شکل «مبارزه با تروریسم» و حول محور «امنیتی کردن جامعه» توسط پلیس و نهادهای امنیتی طبقه حاکم در فرانسه، با مبارزه مردم فرانسه علیه تعرض دولت عملاً افسار زده شد.

ساکت نگاه داشتن جامعه با ابزار خشن پلیس و دستگاه قهار سرکوب دولتی مهمترین مسئله‌های است که امروز طبقه کارگر در فرانسه و راستش در کل دنیا با آن روبه‌رو است. آش به حدی شور است که حتی کمسیون اروپا ناچار به اعتراض شده است و «بر لزوم حفظ حق فعالیت آزادانه رسانه‌ها» تاکید کرده است. تصور اینکه دولت فرانسه مدعی نام سرزمین حقوق بشر باشد و سایر کشورها را به نقض این حقوق متهم می‌کند اما درحالیکه خود در داخل این کشور شاهد بستن دهان معترضان و «امنیتی کردن» فضا علیه شهروندان معترض باشد، برای هیچ‌کس قابل قبول نیست. اعتراض حق طلبانه مردم فرانسه به تعرض آشکار دولت به سطح حقوق مدنی شهروندان که به عقب‌نشینی دولت و پس گرفتن این لایحه انجامیده است تا هم اکنون قابل تقدیر و قابل پشتیبانی است. نشانه‌های اشتها و انگیزه سیاسی دولت مکررون به چرخش سیاسی به سمت راست افراطی و آرام گرفتن در آغوش دست‌راستی‌ترین جریان‌ها از قماش جبهه ملی فرانسه به رهبری ماری لوپن، یک زنگ «خطر» جدی برای جامعه فرانسه و طبقه کارگر آن است.

بدون شک امروز طبقه کارگر فرانسه، رهبران اتحادیه‌ها و سندیکاهای سازماندهندگان اعتصابات و اعتراضات در فرانسه، این تکاپوی گستاخانه و آشکار بورژوازی را در مقابل خود می‌بینند و در فکر طرح تدارک یک سنگربندی جدی‌تر در مقابل تعرض وحشیانه هیئت حاکمه فرانسه‌اند. امروز بیش از همیشه بخش رادیکال سوسیالیست طبقه کارگر این امکان را دارد که چارچوب تنگ مبارزه صنفی و سندیکالیسم را در اروپا بشکنند و با جسارت، قاطعیت و قدرت بیشتری کل طبقه را بسیج و به میدان آورد؛ فرانسه می‌تواند سرآغاز این عزم باشد. سرنوشت این کشمکش و نبرد سیاسی و اجتماعی در فرانسه بلاواسطه نه تنها قاره اروپا را دگرگون خواهد کرد بلکه در جهان تأثیرات ماندگاری بجا خواهد گذاشت.

تنها سببه پر زور قدرت طبقه کارگر می‌تواند حاکمیت سیاسی بورژوازی در فرانسه را دچار دست‌انداز و مخاطرات جدی بکند. طبقه‌ای که بر سر حقوق مدنی و انسانی شهروندان جامعه، کوچکترین سازشی با بورژوازی نخواهد داشت. اگر این طبقه بخواهد و برخیزد پشت بورژوازی را خم می‌کند.

مشور سرنگونی جمهوری اسلامی را به پرچم خود تبدیل کنید

گروگانگیری از شهروندان موقوف!

به دنبال ترور محسن فخری زاده از عناصر جمهوری اسلامی در برنامه موشکی-هسته ای ایران، خبر اجرای حکم اعدام احمد رضا جلالی به اتهام «جاسوسی برای دولت اسرائیل» از راه رسید. مانند همیشه ماحصل «تقویت دستگاه امنیتی» و «دفاع از امنیت ملی» جمهوری اسلامی، به انتقام گیری و گروگانگیری از شهروندان بی دفاع و تشدید فضای سرکوب و ارباب انجامید. اینبار هم جمهوری اسلامی و دستگاه های امنیتی آن ضعف و زبونی سیستم خود در حفظ عناصر و عوامل خود را، به هجوم بیشتر به مردم ایران تبدیل کردند.

همانگونه که انتظار میرفت اولین قربانیان تروریسم دولتی دول ارتجاعی منطقه، مردم بیگانه در ایران، عراق، سوریه، اسرائیل، لبنان، فلسطین و ...اند.

اگر صحنه جدال این جنایتکاران در عرصه سیاست در قرن ۲۱ تنها به ترور و سلاخی عناصر و پادوهای خود در کویر برهوت می انجامید و ترکش های آن بلاواسطه دامن جامعه و شهروندان را نمیگرفت به طور قطع اکثریت مردم جهان از سلاخی شدن جنایتکاران به دست همدیگر ابراز خوشحالی میکردند. اما جهان سیاست، جهان سرگرمی و تفریح نیست؛ جبران مافات برای جمهوری اسلامی، به معنی قربانی کردن مردم محروم در جامعه ایران است. «تحکیم امنیت نظام» این مرتجعین، تعرض به آزادی و امنیت مردم ایران است.

از تهران تا بیروت، از بغداد تا تلاویو مقابله با جنگ و جدال دول مرتجع منطقه، امر طبقه کارگر و جنبش آزادیخواهی در این جوامع است. این گام اول در تامین امنیت و آسایش مردم منطقه است. زمره های اجرای احکام اعدام و تعرض اخیر جمهوری اسلامی به شهروندان ایران به بهانه ترور عناصر را باید لگام زد. سرنگون کردن ارتجاع حاکم بر ایران نه توسط دخالت از بالا و با ایجاد ناامنی در جامعه، بلکه امر جنبش ما، جنبش آزادیخواهانه طبقه کارگر است.

حزب کمونیست کارگری- حکمتیست (خط رسمی)

۲۵سامبر ۲۰۲۰

سرنگون باد حکومت!

شعار اعتراضات در سلیمانیه کردستان عراق

صبح چهارشنبه ۲۵سامبر ۲۰۲۰، شهر سلیمانیه شاهد تظاهراتی چند هزاران نفره مردم بود. این تظاهرات در ادامه دهها تظاهرات بسیار بزرگتر در شهرهای بزرگ و کوچک کردستان عراق در سالهای اخیر علیه فقر و فساد مالی دولت اقلیم و احزاب حاکم است.

مدتی قبل گروهی از معلمین شهر در اعتراض به تعویق افتادن پرداخت حقوق طی التیماتومی به دولت اقلیم اعلام کردند که در صورت بی جوابی، به خیابان ها خواهند آمد.

بخش اصلی صف مقدم اعتراض امروز، زنان بودند که در سخنانی های پرشورشان علیه فساد و دزدی، ادامه وضع را غیرقابل تحمل دانسته و مردم سایر شهرهای کردستان عراق را به اعتراض و انقلاب علیه وضع موجود فراخواندند. برخی از شرکت کنندگان مطالبه دریافت حقوق داشتند، برخی هم با صدای بلند خطاب به خبرنگاران گفتند «ما نه برای حقوق معوقه، که برای خواست سرنگونی این حکومت و برای انقلاب اینجا آمده ایم»!

در صفوف تظاهرات کنندگان شعار «سرنگون باد حکومت» برجسته بود. یکی از پیشمرگان و زندانیان سیاسی سابق در مقابل دوربین به خبرنگاران گفت که شرمنده است که نتیجه فداکاری های او و امثال او حکومتی شده که مقامات آن مشتکی دزد و مزدوراند، و او امروز آرزوی سرنگونی این حکومت را دارد. تظاهراتی که ظاهراً برای اعتراض به عدم پرداخت حقوق به راه افتاده بود، توسط شعارهای «بروخی بروخی» (سرنگون سرنگون)، به فراخوان و دعوت مردم در سایر شهرهای کردستان عراق تبدیل شد، تا دسته جمعی راهی بیرون آمدن از این اوضاع و خلاصی از حکومت اقلیم و احزاب حاکم پیدا کنند.

دفتر کردستان حزب حکمتیست (خط رسمی) خود را بخشی از مبارزه حق طلب مردم آزاده علیه حاکمیت و احزاب ارتجاعی و فاسد کردستان عراق و برای رفاه، آزادی و عدالت اجتماعی میداند و دست تک تک سخنرانان، آژیتاتورهای توانا و سازماندهندگان این اعتراضات را می فشارد و بویژه به زنان مبارز پیشقدم در این مبارزات درود می فرستد.

دفتر کردستان حزب حکمتیست (خط رسمی)

۲۵سامبر ۲۰۲۰

یک دنیای بهتر
برنامه حزب حکمتیست
را بخوانید!

hekmatist.com

تماسی با حزب

@Hekmatistx

دبیرخانه حزب

dabirxane@hekmatist.com

دبیر کمیته مرکزی: آذر مدرسی

azar.moda@gmail.com

تشکیلات خارج کشور حزب: امان کفا

aman.kafa@gmail.com

کمیته تبلیغات: فواد عبداللهی

fuaduk@gmail.com

دفتر کردستان حزب: محمد راستی

mohammed.raasti@gmail.com

حکمتیست هفتگه

سر دبیر: فواد عبداللهی